

Κούριο
"Οδός άνω και κάτω μία"

Κούριο.
“Οδός άνω και κάτω μία”

Σπουδαστές
Νικολακέας Σωτήρης
Πηλαβάκη Άντρεα

Διδάσκοντες
Βαζάνη Αριάδνη
Κούρκουλας Ανδρέας

Η εργασία αυτή αποτελεί για μας μία προσπάθεια προσδιορισμού της αρχιτεκτονικής μέσα από τα υλικά, αλλά και τα άυλα στοιχεία του τόπου. Χρησιμοποιώντας τον μύθο και αξιοποιώντας τα φυσικά φαινόμενα προσπαθούμε να εξετάσουμε τις ποιότητες που δύναται να αποκτήσει ένας χώρος και κατ'επέκταση τον τρόπο με τον οποίο ο χώρος αυτός ενεργοποιεί τις αισθήσεις.

“εἶτα πόλις Κούριον ὄρμον ἔχουσα, Ἀργείων κτίσμα”

Στράβων, Γεωγραφικά (βιβλίο ΙΔ, 6.3)

**«Κούριον, πόλις Κύπρου, από Κουρέως τοῦ Κινύρου παιδός.
Ηρόδοτος πέμπτη»**
Στέφανος Βυζάντιος, Εθνικά

Η παρούσα διπλωματική εργασία διερευνά την εμπειρία της κίνησης στο χώρο, μέσα από τη δημιουργία μιας στοχαστικής διαδρομής, που βασικό στόχο έχει να συνδέσει δύο αρχαιολογικούς χώρους.

Ο τόπος. Περιοχή παρέμβασης αποτελεί το Κούριο, ένα αρχαίο βασίλειο της Κύπρου, που σήμερα δεν καταλαμβάνει παρά μια μικρή περιοχή στην επαρχία Λεμεσού. Το Κούριο βρίσκεται σε μικρό υψόμετρο, κοντά στη θάλασσα, και χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη αρχαιοτήτων. Πιο συγκεκριμένα, δύο αρχαιολογικοί χώροι, που απέχουν μεταξύ τους απόσταση τριών χιλιομέτρων, αποτελούν τα σημαντικότερα τοπόσημα του Κουρίου.

Οι Αρχαιότητες. Οι δύο αυτοί αρχαιολογικοί χώροι, που είναι σήμερα επισκέψιμοι, λειτουργούν ως δύο πόλοι. Από τη μία υπάρχει η Ακρόπολη, που περιλαμβάνει το αρχαίο ελληνικό θέατρο, και αποτελούσε το κέντρο της δημόσιας ζωής, και από την άλλη, το Ιερό του Απόλλωνα Υλάτη, που λειτουργούσε ως το κέντρο λατρείας τόσο για την περιοχή, όσο και για ολόκληρη την Κύπρο.

Το πρόβλημα. Παρά την οργάνωση που υπάρχει στον κάθε αρχαιολογικό χώρο ξεχωριστά, εντοπίζεται μια προβληματική κατάσταση όσον αφορά την κίνηση στον ενδιάμεσο χώρο, καθώς και την μετάβαση από τον ένα στον άλλο. Οι αρχαιότητες είναι σήμερα προσβάσιμες κυρίως μέσω αυτοκινήτου. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τα αυστηρά όρια των αρχαιολογικών χώρων, έχει ως αποτέλεσμα την αντιμετώπιση των αρχαιοτήτων ως 'αντικείμενα', αποκομμένα από το τοπίο στο οποίο ανήκουν.

Η πρόταση. Η εργασία αυτή συνιστά μια προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος που αναφέρθηκε, χωρίς όμως να παρεμβαίνει στους αρχαιολογικούς χώρους, όπου υπάρχει οργανωμένο δίκτυο κίνησης.

Ο πιο πάνω στόχος επιτυγχάνεται μέσα από την χάραξη μονοπατιών, ενώ ταυτόχρονα, τοποθετούνται μεταλλικές κατασκευές σε κομβικά σημεία της περιοχής, που σκοπό έχουν να ενισχύσουν την εμπειρία της μετάβασης και να φέρουν τον επισκέπτη σε επαφή με τον τόπο.

Οι κατασκευές αυτές επιχειρούν να αξιοποιήσουν διάφορα φυσικά φαινόμενα, όπως είναι ο αέρας, ο ήλιος, το φεγγάρι και η βροχή, και μέσα από αυτό το χειρισμό των φαινομένων να δώσουν νόημα στην εμπειρία της μετάβασης.

Υλικότητα. Η επιλογή του μετάλλου γίνεται συνειδητά και επιδιώκει την δημιουργία μιας αντιστικτικής σχέσης ανάμεσα στην στιβαρότητα των αρχαιοτήτων και την λεπτότητα του μετάλλου· ανάμεσα στην λάμψη του λευκού μαρμάρου και το σκοτάδι του μετάλλου.

“ο ίσκιος ... είναι σίδηρο”

Γ. Ρίτσος

Με τον τρόπο αυτό, γίνεται ξεκάθαρο πως η σύγχρονη παρέμβαση δεν επιχειρεί να ταυτιστεί με τα αρχαία, αλλά να τα σεβαστεί και να κρατηθεί σε απόσταση από αυτά.

Το δίπολο. Μελετώντας τα αρχαία, παρατηρούμε πως βρίσκεται κρυμμένο ένα δίπολο, που αφορά δύο θεότητες, τον Απόλλωνα και τον Διόνυσο.

Ο ένας αρχαιολογικός χώρος, το ιερό, είναι αφιερωμένος στον θεό Απόλλωνα, ενώ ο δεύτερος περιλαμβάνει το θέατρο, που ταυτίζεται με τον θεό Διόνυσο. Προκύπτει, λοιπόν, το δίπολο ανάμεσα στο απολλώνιο και το διονυσιακό πνεύμα, που μετά από μελέτη διαπιστώσαμε πως μπορούσε να αποτελέσει την σχεδιαστική αφορμή για την εργασία αυτή.

Επομένως, η χάραξη των μονοπατιών μας σχετίζεται με το δίπολο Απόλλωνα και Διόνυσου, ενώ οι κατασκευές μας αποτελούν ένα είδος διαλεκτικής ανάμεσα στις δύο θεότητες, σε αναφορά κάθε φορά με τα φυσικά φαινόμενα που εμπλέκονται.

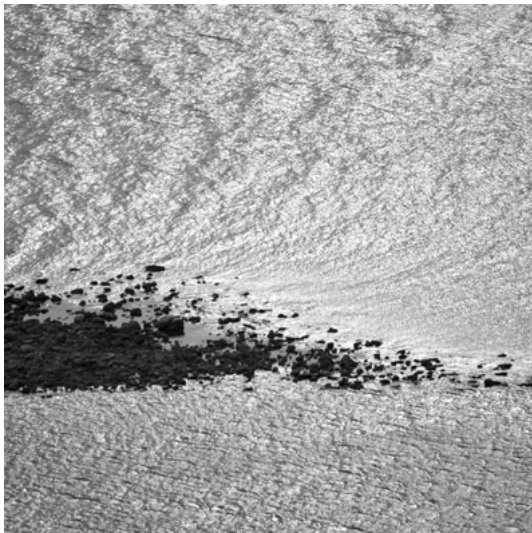
Συνεπώς, η εργασία αυτή ασχολείται με την επίλυση των κινήσεων και της μετάβασης από τον ένα αρχαιολογικό στον άλλο, λαμβάνοντας υπόψη το δίπολο των θεοτήτων και των χωρικών ποιοτήτων τους, ενώ ταυτόχρονα αξιοποιεί τα φυσικά φαινόμενα ώστε να δώσει νόημα σε κομβικά σημεία αυτής της κίνησης.

ο τόπος

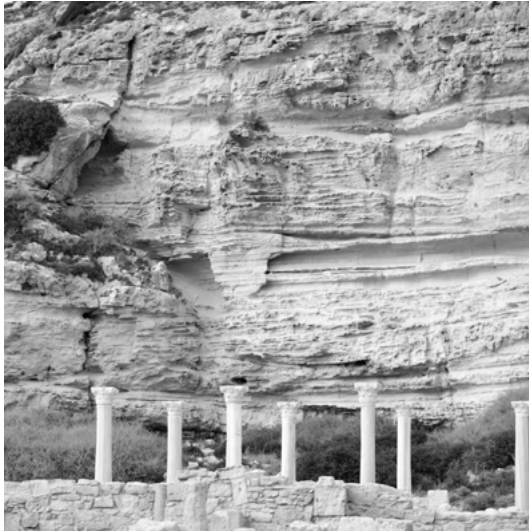
Στεριά - Θάλασσα

501H.

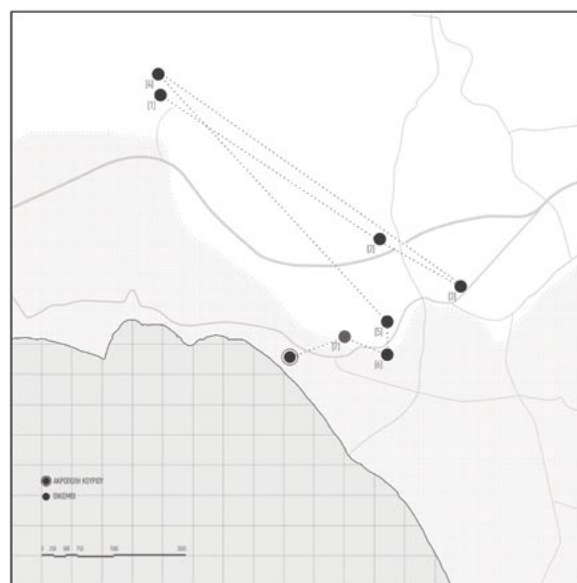
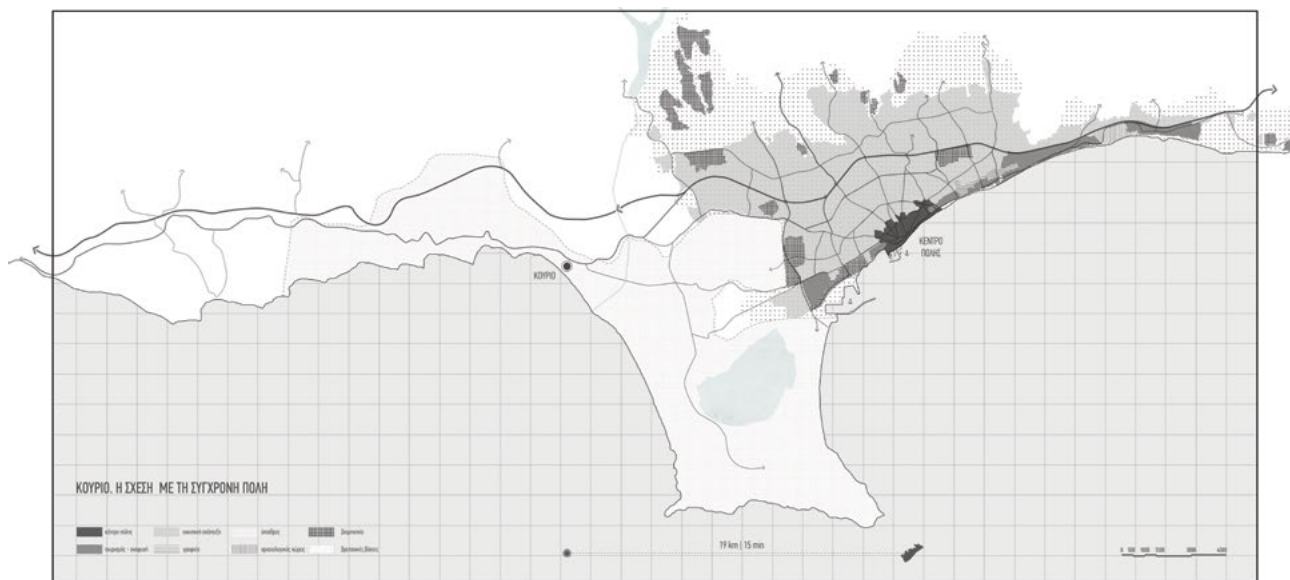
Άνεμος

Το Κούριο υπήρξε ένα από τα έντεκα αρχαία βασίλεια της Κύπρου. Η έκταση που καταλάμβανε στην αρχαιότητα ήταν σαφώς μεγαλύτερη από τους χώρους της Ακρόπολης, του Σταδίου και του Ιερού του Απόλλωνα τους οποίους μπορεί κανείς να επισκεφθεί σήμερα. Αρχαιολογικά ευρήματα της ευρύτερης περιοχής του Κουρίου εντοπίζονται σε διάφορα μουσεία ανά τον κόσμο.

Η περιοχή του Κουρίου απέχει 19 χιλιόμετρα από το κέντρο της Λεμεσού και η πρόσβαση σε αυτό πραγματοποιείται μόνο μέσω αυτοκινήτου. Ιδιαίτερη συνθήκη αποτελεί το γεγονός ότι είναι μέρος των Βρετανικών Στρατιωτικών Βάσεων του Ακρωτηρίου.

Στους παρακείμενους χάρτες εστιάζουμε στην ευρύτερη περιοχή του Κουρίου και μπορούμε να εντοπίσουμε τα σημεία όπου έχουν βρεθεί οικισμοί, ιερά και νεκροταφεία.

Παράλληλα, έχει γίνει μια προσπάθεια να εντοπίσουμε τη σειρά δημιουργίας των οικισμών (νεολιθική - αρχαϊκή περίοδο) με σκοπό να κατανοήσουμε τον τρόπο με τον οποίο εξελίχθηκε η αρχαία πόλη. Ωστόσο αυτό δεν δίνει παρά μια ενδεικτική εικόνα για την κατοίκηση στο βασίλειο, καθώς υπάρχουν οικισμοί που δεν έχουν ακόμα βρεθεί.

Κούφιο. Ευρύματα από το αρχαίο βασίλειο και η σχέση με τη σύγχρονη πόλη

4500-3900 π.Χ.

Τη Νεολιθική εποχή κατοικείται για πρώτη φορά η ευρύτερη περιοχή του Κουρίου.

13ος αιώνας π.Χ.

Εγκατάσταση Αχαιών εποίκων. Σύμφωνα με τον Ηρόδοτο, το Κούριο ιδρύεται από τους Αργείους.

8ος αιώνας π.Χ.

Ιδρύεται το Ιερό του Απόλλωνα Υλάτη.

1ος π.Χ. – 4ος μ.Χ. αιώνας

Κατά τη Ρωμαϊκή περίοδο, η πόλη του Κουρίου ευημερεί και ανοικοδομούνται σημαντικά έργα.

4ος αιώνας μ.Χ.

Στις αρχές του αιώνα επικρατεί ο Χριστιανισμός. Το 365 μ.Χ. προκαλούνται σοβαρές καταστροφές από ισχυρό σεισμό.

7ος αιώνας μ.Χ.

Προκαλούνται σημαντικές καταστροφές από Αραβικές επιδρομές και το Κούριο εγκαταλείπεται.

19ος αιώνας μ.Χ.

Το 1873 μ.Χ. ξεκινούν οι πρώτες ανασκαφές χρησιμοθηρικού χαρακτήρα, από τον Luigi Palma di Cesnola.

20ος αιώνας μ.Χ.

Πραγματοποιούνται επίσημες ανασκαφές στον λόφο του Κουρίου.

21ος αιώνας μ.Χ.

Σήμερα η Ακρόπολη και το Ιερό του Απόλλωνα λειτουργούν ως οργανωμένοι αρχαιολογικοί χώροι.

- [1] Θέατρο
- [2] Οικία του Ευστόλιου
- [3] Οικία των σεισμών
- [4] Επισκοπική Παλαιοχριστιανική βασιλική
- [5] Ρωμαϊκή Αγορά
- [6] Ελληνιστικό δημόσιο οικοδόμημα
- [7] Νυμφαίο και συγκρότημα λουτρών
- [8] Ρωμαϊκό αψιδωτό κτήριο
- [9] Οικία των μονομάχων
- [10] Οικία του Αχιλλέα
- [11] Παραλιακή Παλαιοχριστιανική βασιλική
- [12] Στάδιο
- [13] Ιερό του Απόλλωνα Υλάτη

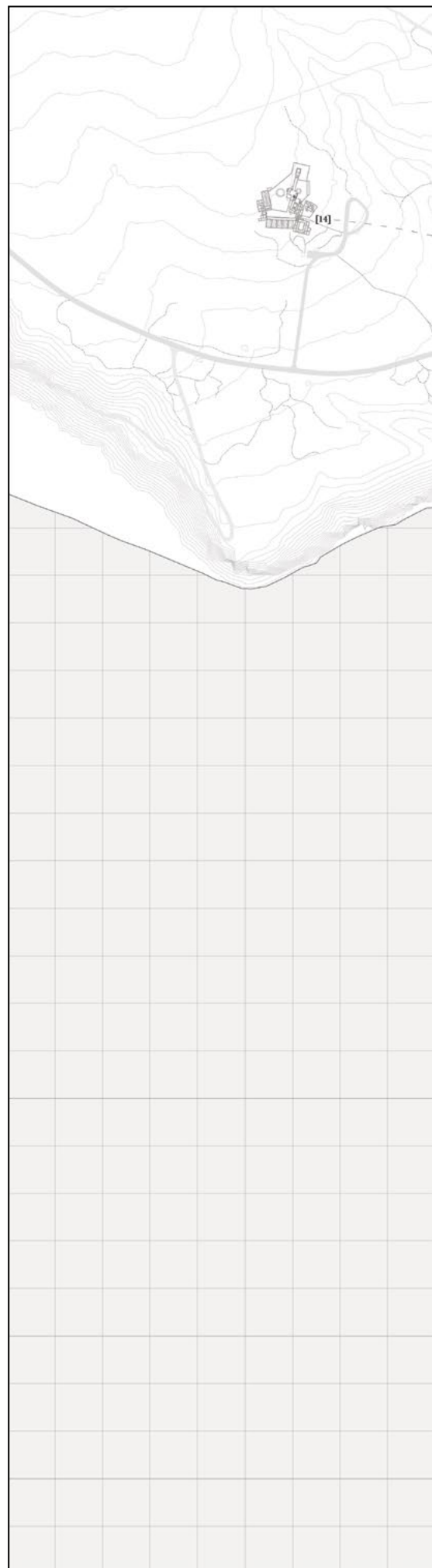
- Κεντρικός δρόμος (άσφαλτος)
- Δρόμος δευτερεύουσας χρήσης (χωματόδρομος)
- Σχεδιασμένο μονοπάτι
- Μονοπάτι της φύσης
- Αρχαίος δρόμος
- Όριο Βρετανικών βάσεων

0 50 100 200 300 400

Υφιστάμενη κατάσταση

οι αρχαιότητες

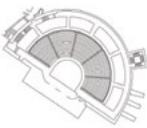

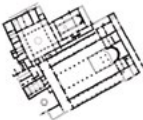

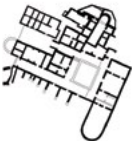
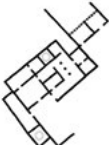

Η Ακρόπολη

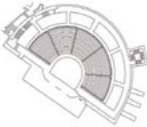
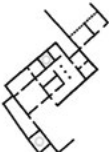
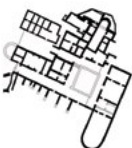

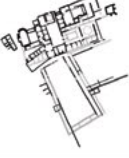
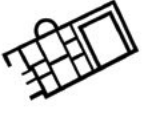

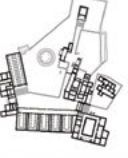
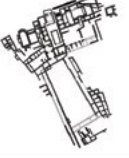
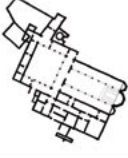
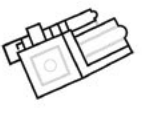
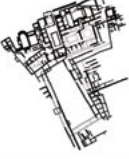
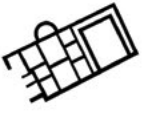

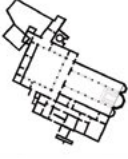
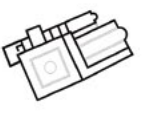

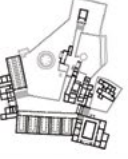
Το Ιερό

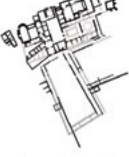

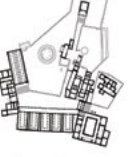
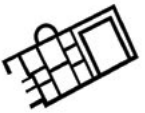

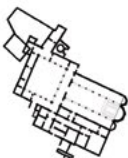

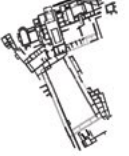
Παλίμψηστο.
Εξέλιξη οικοδομημάτων
σε κάθε περίοδο.

		[-1-] ΘΕΑΤΡΟ	[-2-] ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΕΥΕΤΟΛΙΟΥ	[-3-] ΟΙΚΙΑ ΤΩΝ ΣΕΞΕΜΩΝ	[-4-] ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΑΡΧΑΪΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ	795 - 475 π.Χ.				
ΚΛΑΣΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ	475 - 395 π.Χ.				
ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ	395 - 59 π.Χ.				
ΡΩΜΑΪΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ	59 π.Χ. - 325 μ.Χ.				
ΠΑΛΑΙΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ	325 - 442 μ.Χ.				
ΤΕΛΙΚΗ ΜΟΡΦΗ					

Κτήρια δημόσιας και
ιδιωτικής χρήσης
κατά την Ρωμαϊκή και
Παλιохριστιανική Περίοδο

		[-1-] ΘΕΑΤΡΟ	[-2-] ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΕΥΕΤΟΛΙΟΥ	[-3-] ΟΙΚΙΑ ΤΩΝ ΣΕΞΕΜΩΝ	[-4-] ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΡΩΜΑΪΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΧΡΗΣΗΣ				
	ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ				
ΠΑΛΑΙΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΧΡΗΣΗΣ				
	ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ				

[-5-] ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ - ΝΥΜΦΑΙΟΥ - ΛΟΥΤΡΩΝ	[-6-] 'ΑΝΗΛΩΤΟ' ΚΤΗΡΙΟ	[-7-] ΟΙΚΙΑ ΜΟΝΟΜΑΧΩΝ	[-8-] ΟΙΚΙΑ ΑΞΙΩΛΕΑ	[-9-] ΠΑΡΑΛΙΑΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	[-10-] ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ (ΕΚΤΟΣ ΤΕΙΧΩΝ)	[-11-] ΣΤΑΔΙΟ	[-12-] ΙΕΡΟ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ ΥΛΑΘ
							
							
							
							
							
							

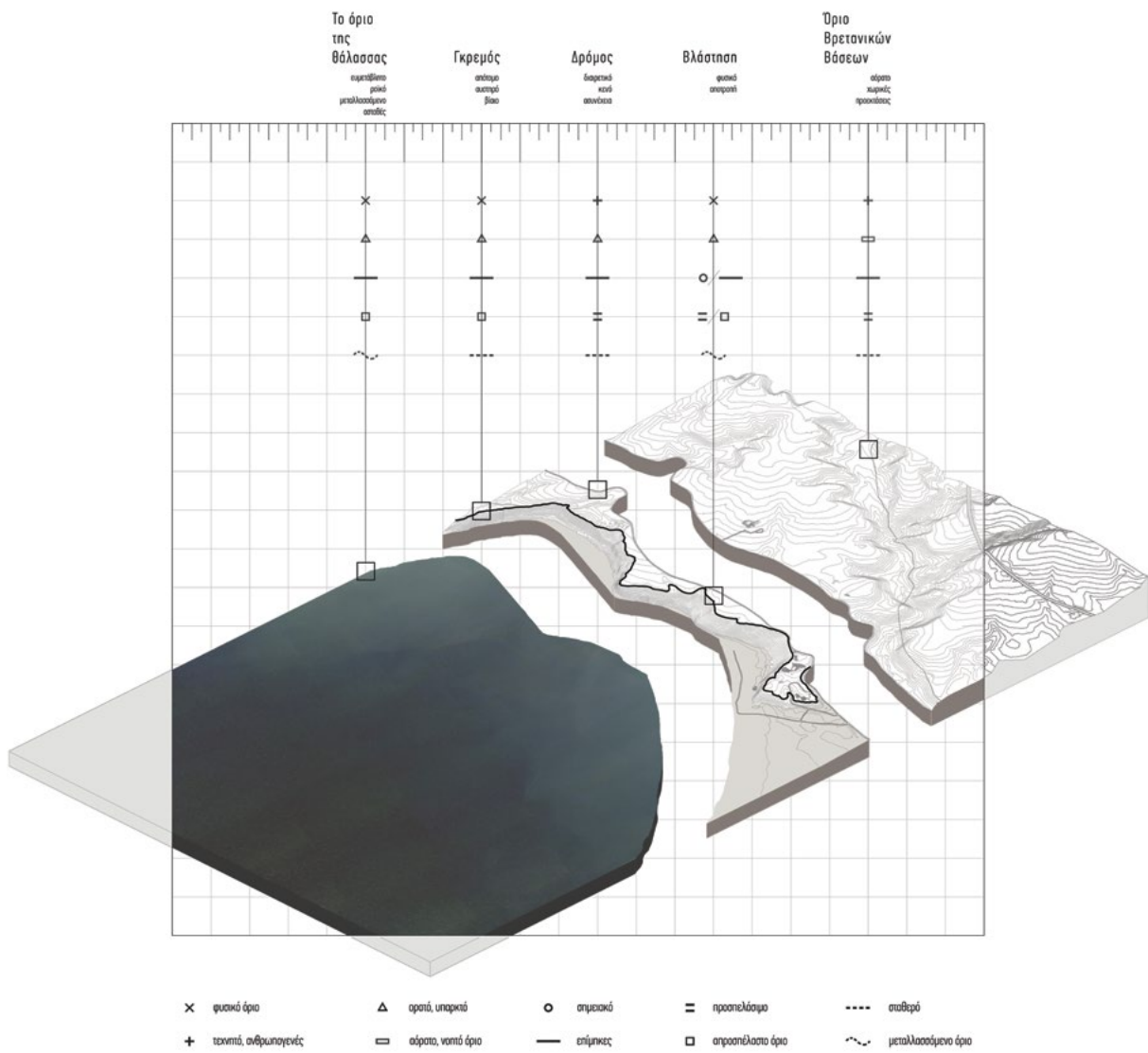
[-5-] ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ - ΝΥΜΦΑΙΟΥ - ΛΟΥΤΡΩΝ	[-6-] 'ΑΝΗΛΩΤΟ' ΚΤΗΡΙΟ	[-7-] ΟΙΚΙΑ ΜΟΝΟΜΑΧΩΝ	[-8-] ΟΙΚΙΑ ΑΞΙΩΛΕΑ	[-9-] ΠΑΡΑΛΙΑΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	[-10-] ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ (ΕΚΤΟΣ ΤΕΙΧΩΝ)	[-11-] ΣΤΑΔΙΟ	[-12-] ΙΕΡΟ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ ΥΛΑΘ
							
							
							
							

το τσπίο

Με αφορμή το πρόβλημα που εντοπίζουμε ως προς την κίνηση και τις μεταβάσεις στην περιοχή, ερευνούμε τα όρια που δημιουργούν τις ασυνέχειες.

Ο αυτοκινητόδρομος διασπά το τοπίο στα δύο και εμποδίζει την περιπλάνηση σε αυτό. Επιπρόσθετα, τα αυστηρά όρια στους αρχαιολογικούς χώρους έχουν ως αποτέλεσμα τα αρχαία να αντιμετωπίζονται ως ένα σύστημα ανεξάρτητο από το τοπίο.

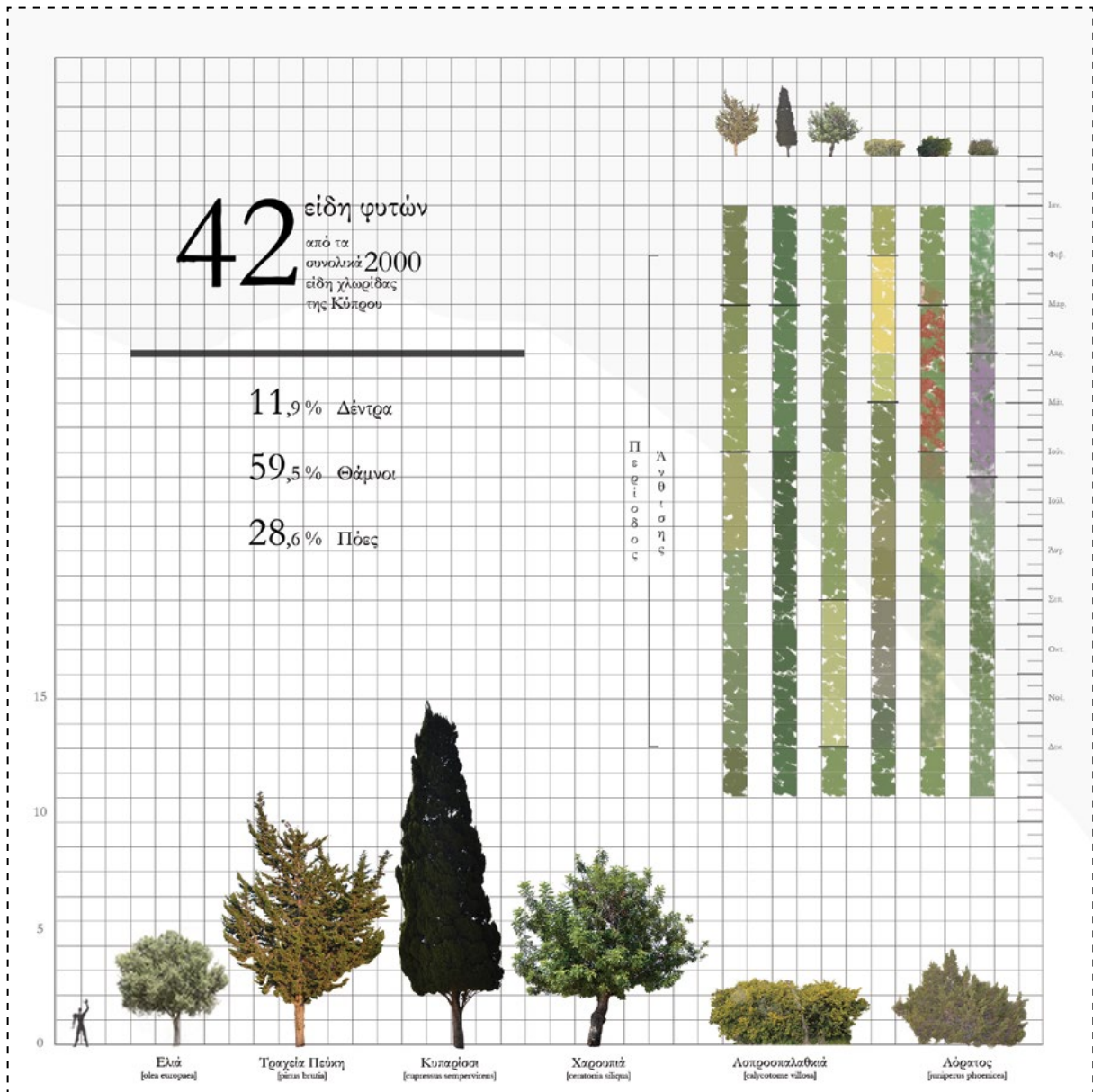
Οι πιο πάνω ασυνέχειες και η δυσκολία στη μετάβαση δίνουν στον επισκέπτη μια αποσπασματική εικόνα του τόπου.

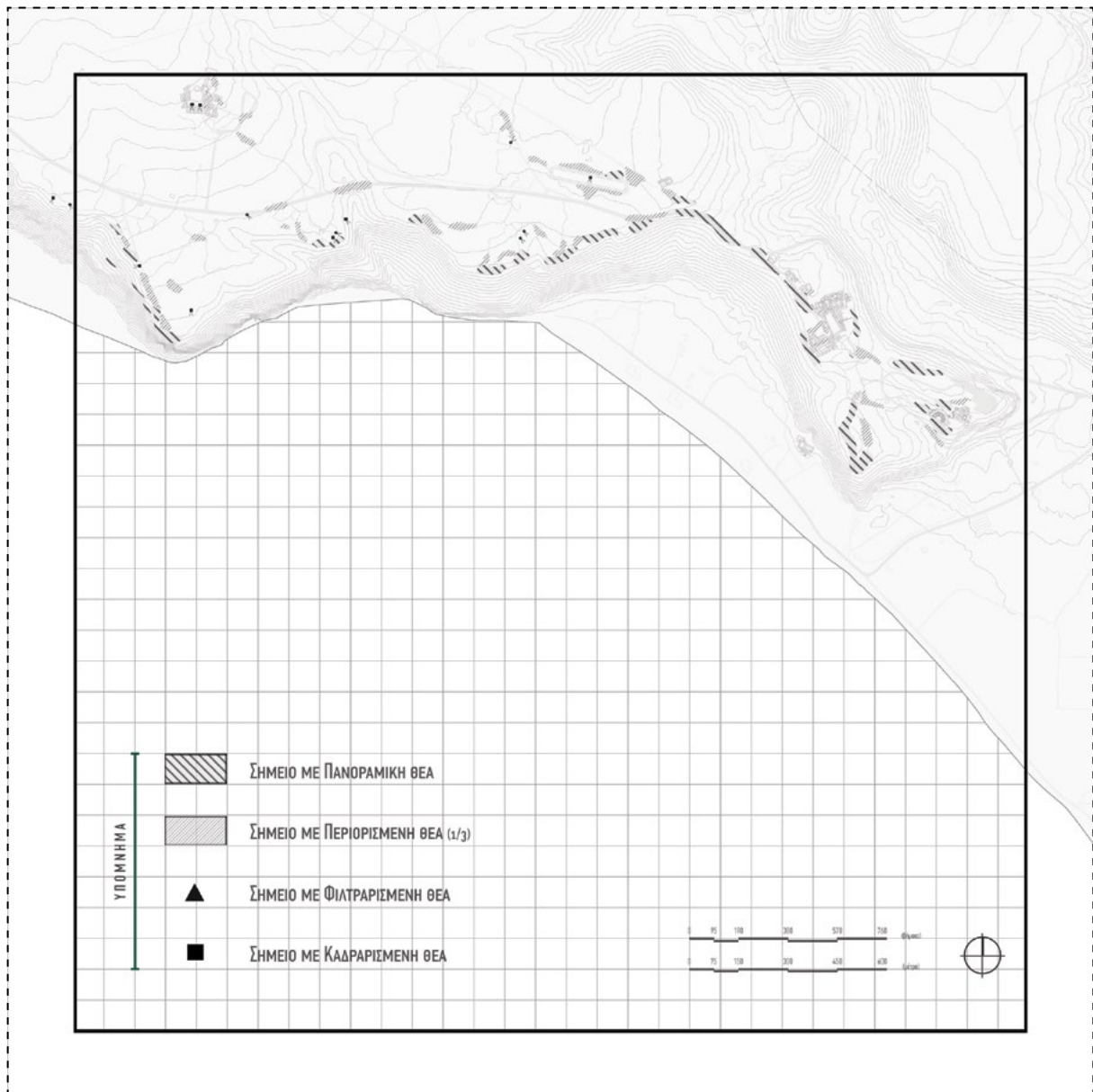
Όρια και ασυνέχεια

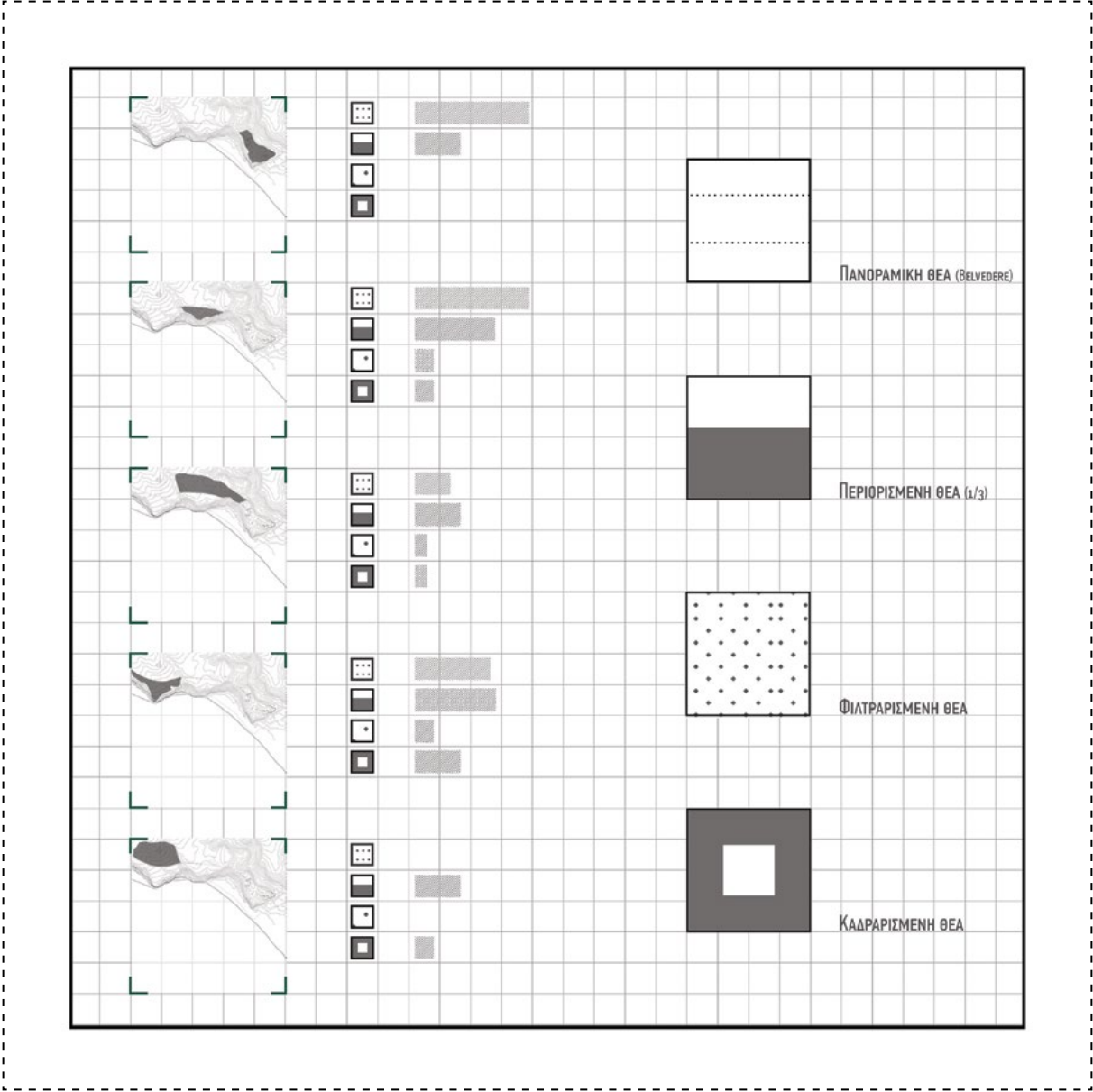
Πυκνότητα βλάστησης ανά περιοχή

Είδη βλάστησης, κλίμακα και χρωματική παλέτα

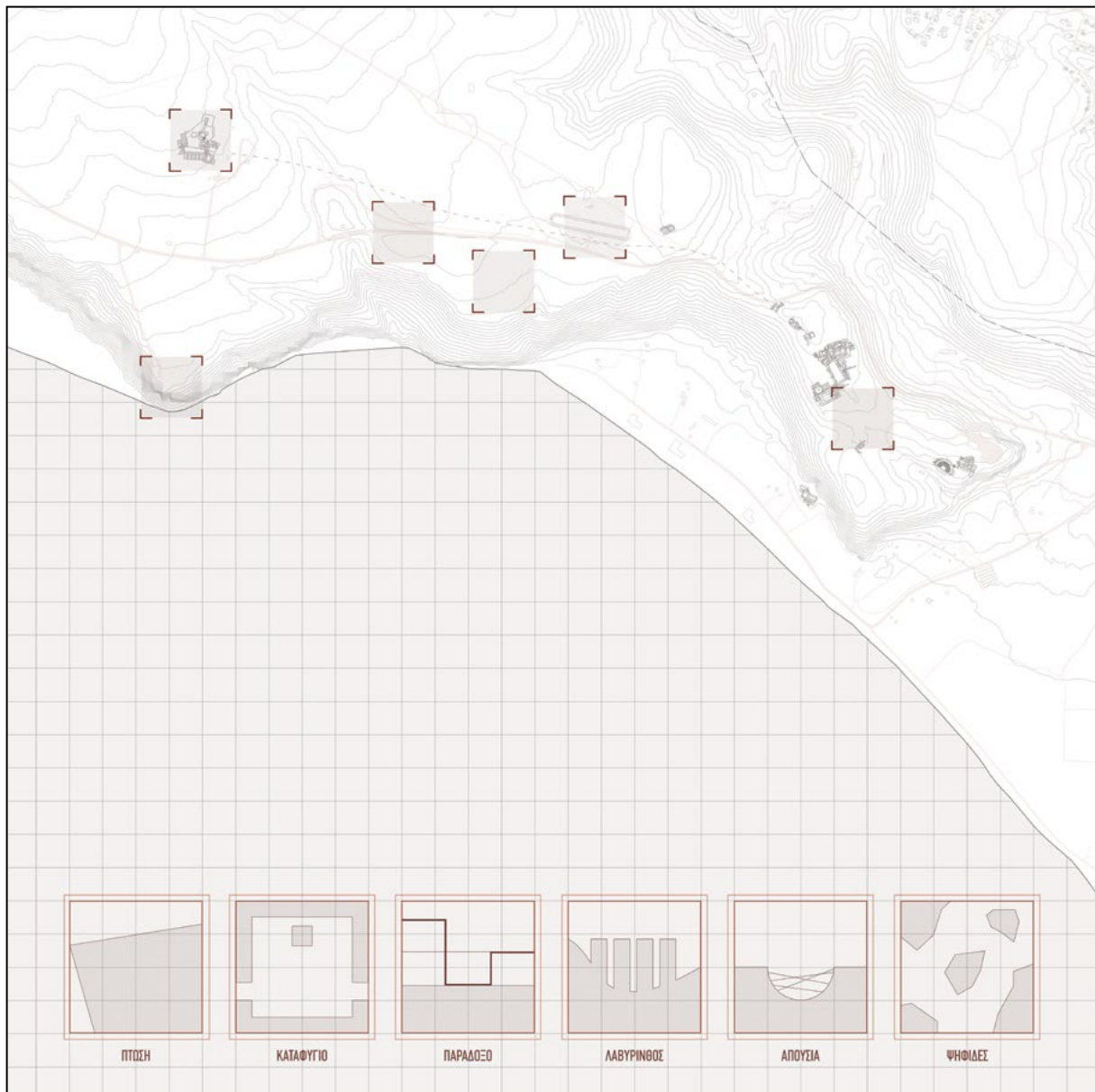
Χαρτογράφηση θεάσεων

Κατηγοριοποίηση θεάσεων

η ερμηνεία του τοπίου

Μετά από περιήγηση στην περιοχή μελέτης, προσεκτική παρατήρηση και χαρτογράφηση, γίνεται μια προσπάθεια ερμηνείας του τόπου με την χρήση χωρικών ανάλογων. Αρχικά, εντοπίζουμε τα σημεία ενδιαφέροντος και στη συνέχεια αποδίδουμε τα κυριότερα χαρακτηριστικά τους με αφαιρετικό τρόπο. Η διαδικασία αυτή αποσκοπεί στην καλύτερη κατανόηση των χωρικών ποιοτήτων του τόπου. Τα σημεία ενδιαφέροντος αντιμετωπίζονται ως θραύσματα, που η σύνθεσή τους σε μια ενιαία διαδρομή δομεί την εμπειρία της μετάβασης ανάμεσα στους δύο αρχαιολογικούς χώρους.

Σημεία ενδιαφέροντος -
 Προσπάθεια ερμηνείας του τόπου με τη χρήση χωρικών αναλόγων

ΨΗΦΙΔΕΣ | ΑΚΡΟΠΟΛΗ

Αρχαιότητες.
Προσπάθεια ανασύνθεσης του
παρελθόντος μέσα από θραύσματα.

ΑΠΟΥΣΙΑ | ΣΤΑΔΙΟ

Βλέμματα.
Δίπολο απουσία-παρουσία.

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ | ΔΑΣΑΚΙ

Περιπλάνηση.
Αποπροσανατολισμός.
Εξοικείωση με τον τόπο.

ΠΑΡΑΔΟΞΟ | ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ

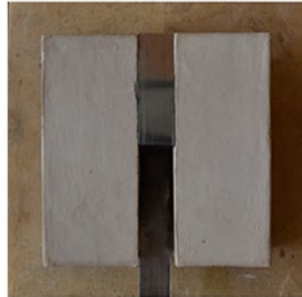
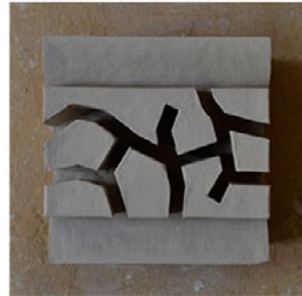
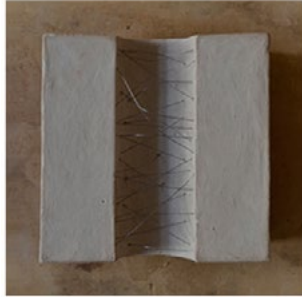
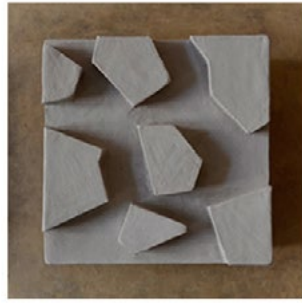
Εναλλαγές.
Περπατώντας στο ίδιο επίπεδο
υπάρχει η αίσθηση πως άλλοτε
βυθίζεσαι και άλλοτε αιωρείσαι.

ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ | ΙΕΡΟ

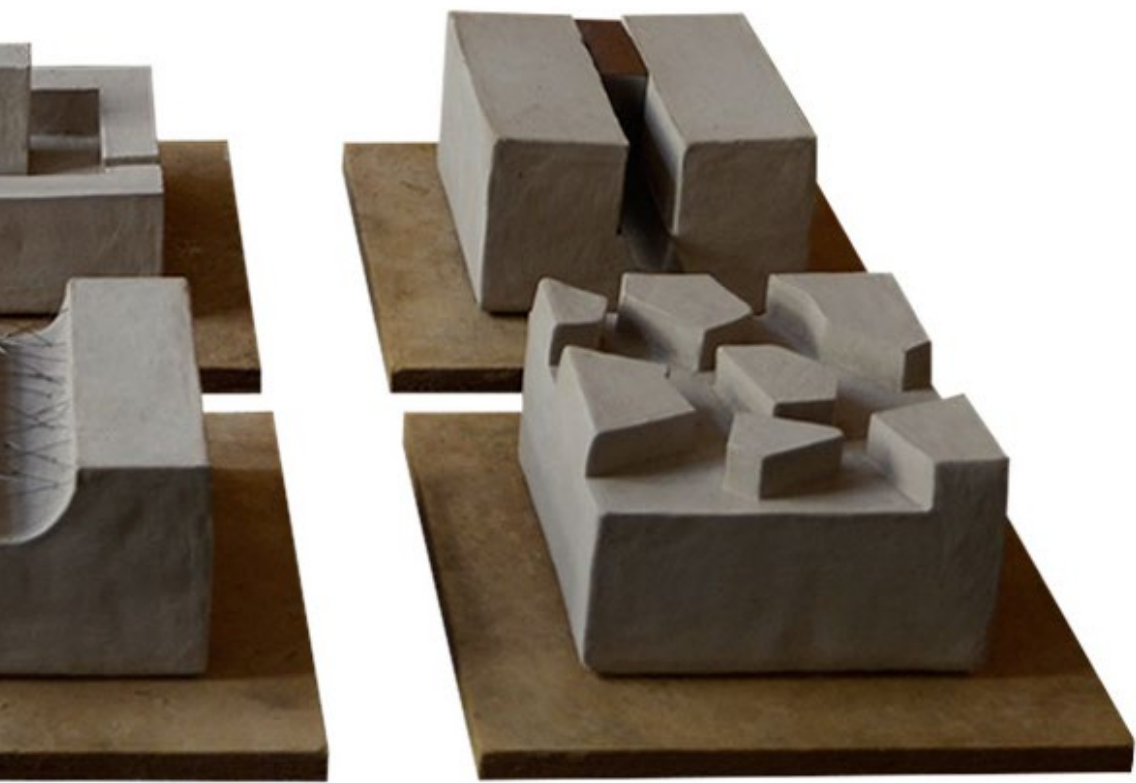
Εσωστρέφεια.
Ξέφωτο μέσα στο δάσος.
Αίσθηση ασφάλειας
και απομόνωσης.

ΠΤΩΣΗ | ΓΚΡΕΜΟΣ

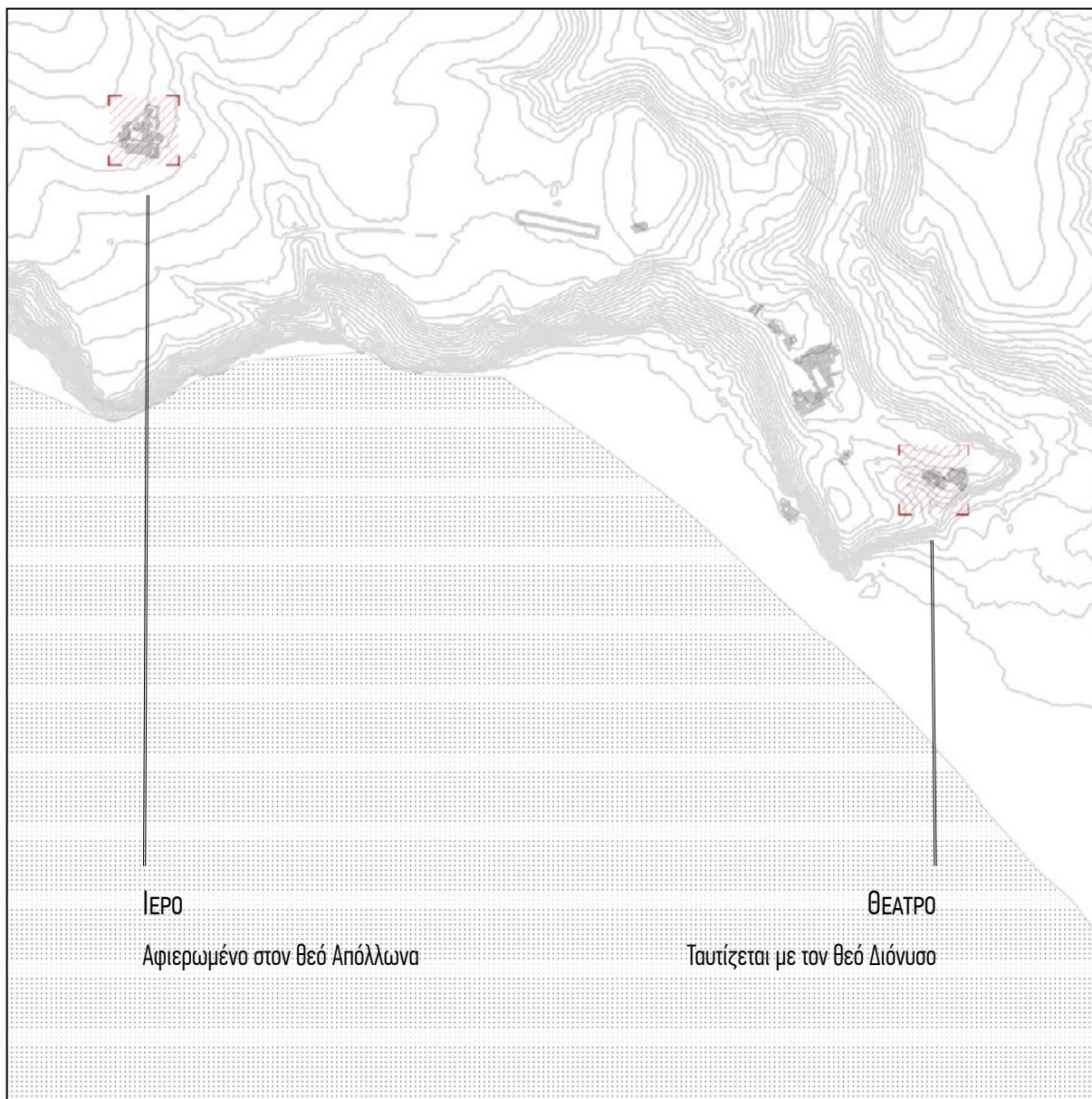
Ένταση. Αγριότητα.
“... καὶ εὐθύς ἐστιν ἄκρα ἀφ’ ἧς
ρίπτουσι τοὺς ἀψαμένους τοῦ
βωμοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.”
Στράβων, Γεωγραφικά

το δίπολο

Σχεδιαστική αφορμή | Δίπολο Απόλλωνας - Διόνυσος

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ
λογική
ορθολογισμός
νηφαλιότητα
φως, καθαρότητα
ηρεμία, γαλήνη

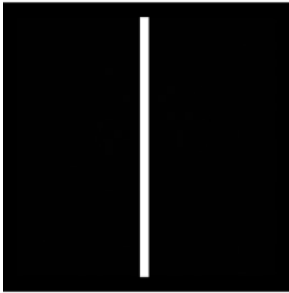

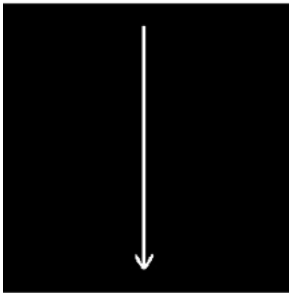
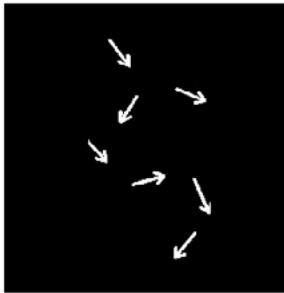

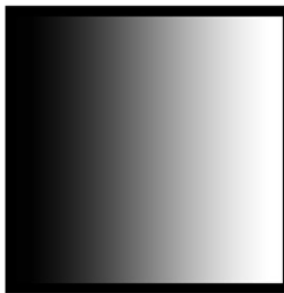

ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ένστικτα
πάθος
μέθη
μυστήριο
μανία, έκσταση

Η θεωρητική αναζήτηση γύρω από το δίπολο Απόλλωνα – Διόνυσου ολοκληρώνεται με την επανερμηνεία των χαρακτηριστικών της κάθε θεότητας και την απόδοση χωρικών ποιοτήτων σε αυτούς. Η πιο πάνω διαδικασία αποτελεί μια προσωπική προσέγγιση, που οδήγησε στη σύνθεση ενός αφηγήματος και λειτούργησε ως η αφορμή / υπόβαθρο για τον σχεδιασμό των παρεμβάσεων μας.

Τα χωρικά χαρακτηριστικά που αποδίδουμε στις δύο θεότητες σχετίζονται με την κίνηση, το βλέμμα, τον ήχο, το φως και διάφορα φυσικά φαινόμενα.

Στην περίπτωση του Απόλλωνα υπερέχει ο ορθολογισμός. Η κίνηση είναι ευθύγραμμη, καθώς επιλέγεται η συντομότερη διαδρομή. Συνεπώς, το βλέμμα ανοίγεται στον ορίζοντα, ακολουθώντας την ευθύγραμμη πορεία του σώματος. Στον άλλο πόλο, ο Διόνυσος, και κατ' επέκταση η μέθη, η απόλαυση και το πάθος. Από την κίνηση απουσιάζει ο ορθολογισμός και η πορεία γίνεται ακανόνιστη. Το βλέμμα συνεχώς επαναπροσδιορίζεται και οδηγείται πλέον από το ένστικτο.

	ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ	ΔΙΟΝΥΣΟΣ
Κίνηση		
Βλέμμα		
Φως		
Ήχος		
Φυσικά Φαινόμενα		

Επανερμηνεία των χαρακτηριστικών των δύο θεοτήτων που αποτέλεσαν εργαλεία για τον σχεδιασμό

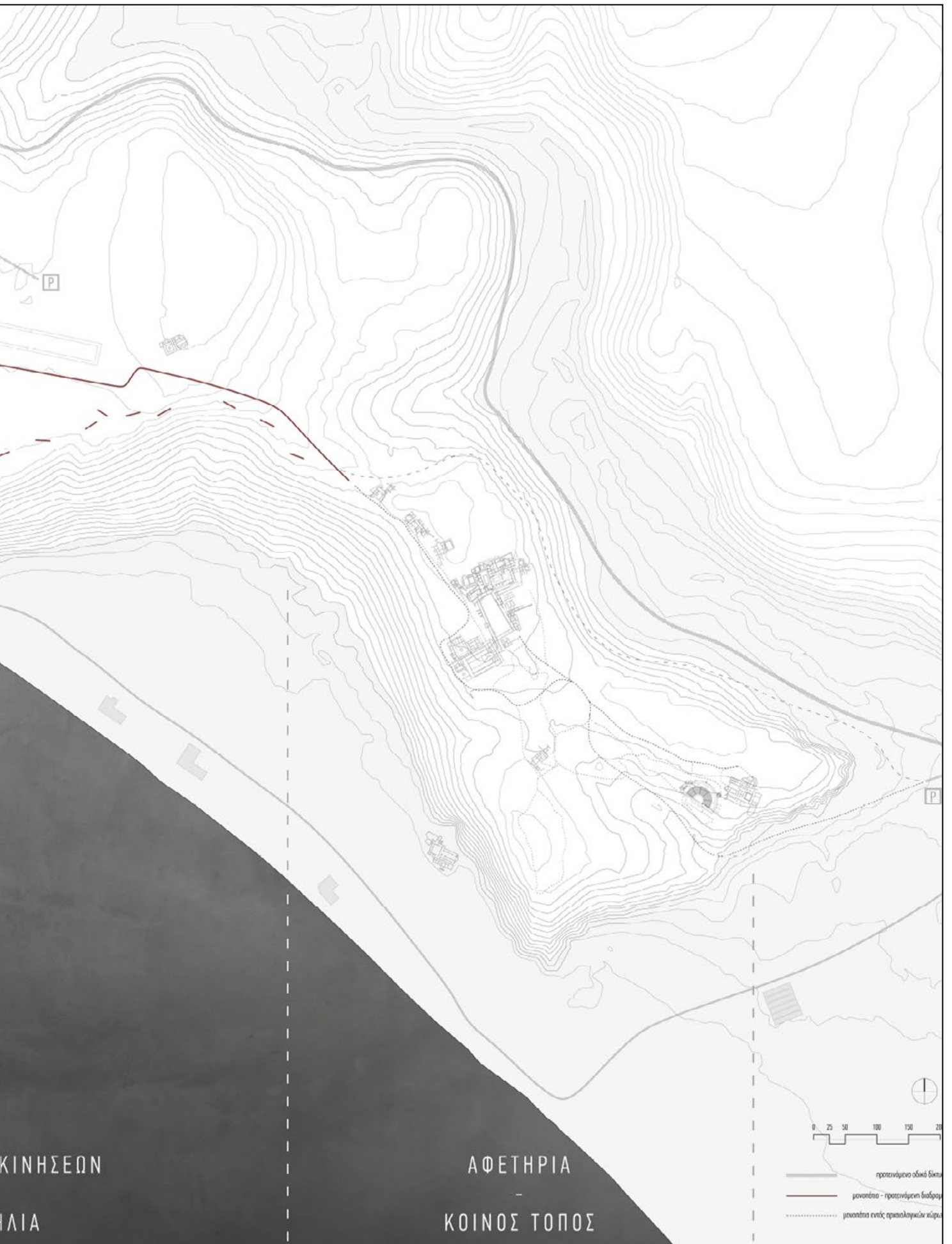
n πρόταση

Η παρέμβαση θα μπορούσε να αναλυθεί σε τρεις βασικούς άξονες. Αρχικά, προτείνεται η μετατόπιση του αυτοκινητόδρομου, με σκοπό την διευκόλυνση της κίνησης των πεζών στην περιοχή.

Στη συνέχεια, σχεδιάζονται οι διαδρομές. Η «απολλώνια» διαδρομή είναι ευθύγραμμη, πιο σύντομη και συνδέει άμεσα τους δύο αρχαιολογικούς, σε αντίθεση με την «διονυσιακή» πορεία που είναι ακανόνιστη και επιτρέπει μεγαλύτερη ελευθερία στον περιπατητή. Στην περίπτωση αυτή, ο επισκέπτης συναντά θραύσματα του μονοπατιού τα οποία δεν ορίζουν μία μόνο διαδρομή. Το σύνολο της διαδρομής χωρίζεται σε 4 στάδια, που προκύπτουν με βάση τη σχέση των 2 θεοτήτων. Αρχικά, βρίσκουμε την ακρόπολη, η οποία αποτελεί κοινό τόπο των δύο θεοτήτων και αφετηρία της διαδρομής. Ο επισκέπτης ξεκινά από εκεί ως «απολλώνιος», για να επιστρέψει ως «διονυσιακός». Στη συνέχεια έχουμε το στάδιο της παραλληλίας, όπου οι 2 θεότητες δεν συναντώνται και οι δύο κινήσεις εμφανίζονται παράλληλες. Επόμενο είναι το στάδιο της διασταύρωσης, όπου οι δύο πορείες τέμνονται σε άμεσο συσχετισμό με την διαμάχη μεταξύ των δύο θεών.

Τέλος, στο στάδιο της μετάβασης, κατά το οποίο ο επισκέπτης από «απολλώνιος» μετατρέπεται σε «διονυσιακός», οι δύο πορείες ταυτίζονται. Η εμπειρία της μετάβασης ολοκληρώνεται με την τοποθέτηση των μεταλλικών κατασκευών, και ο τρόπος που οι κατασκευές αυτές αλληλεπιδρούν με τα φυσικά φαινόμενα νοηματοδοτεί την πορεία αυτή.

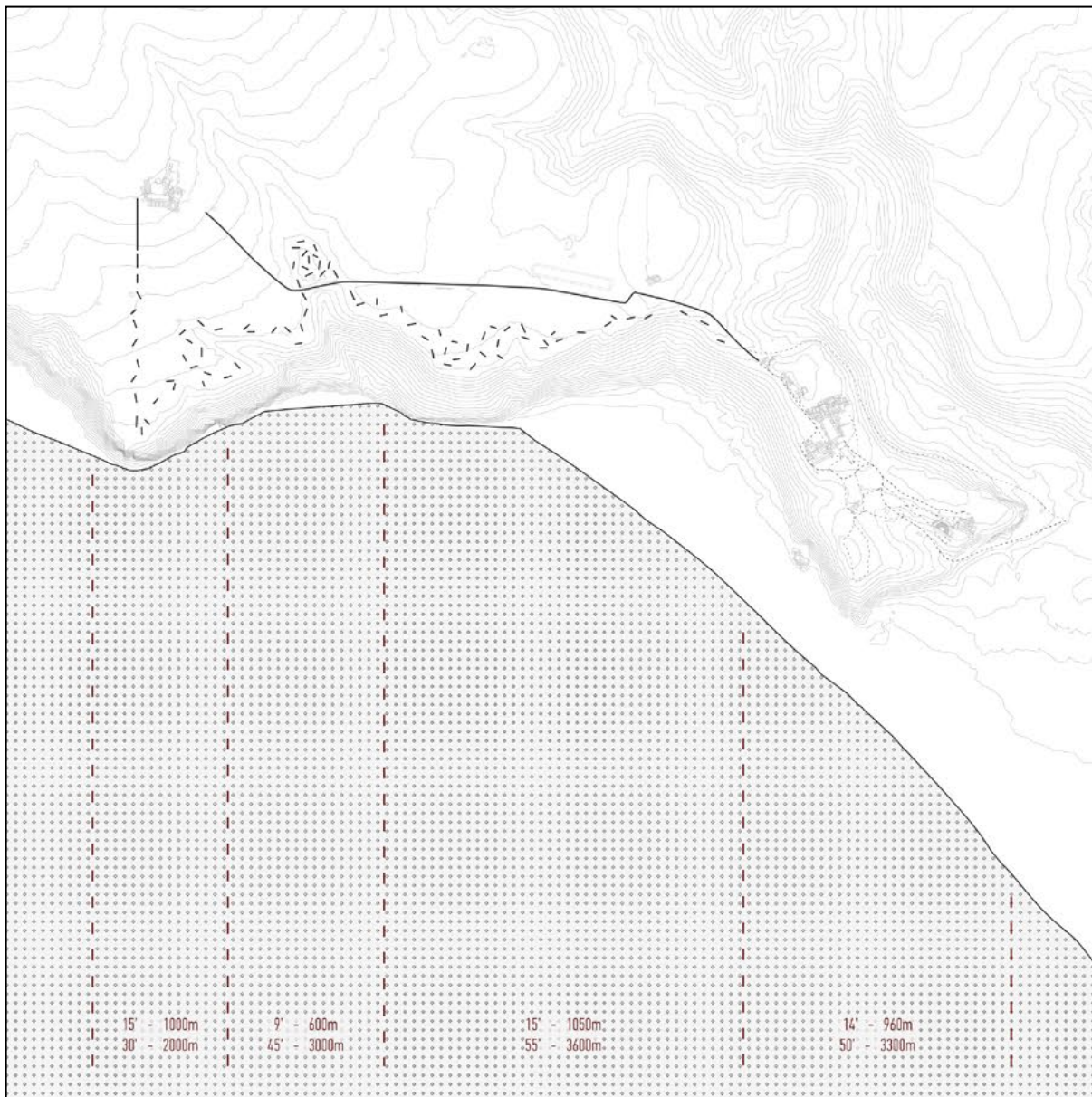

Γενική παρέμβαση | Δίκτυο κίνησης και στάδια διαδρομής

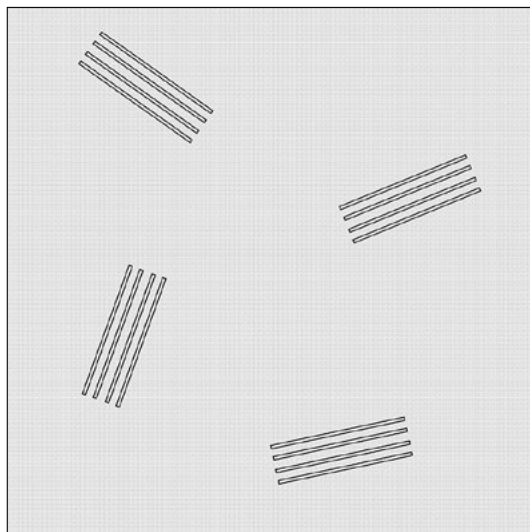
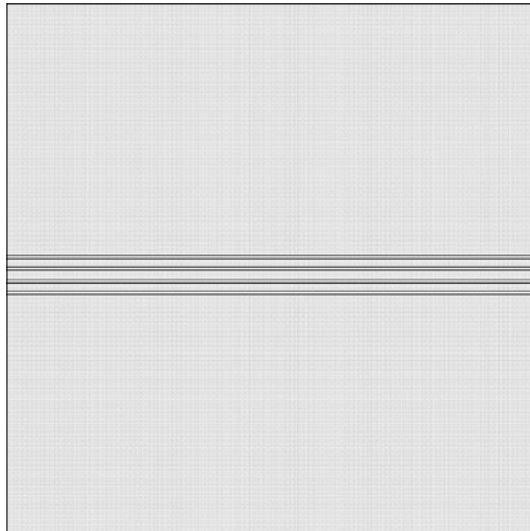
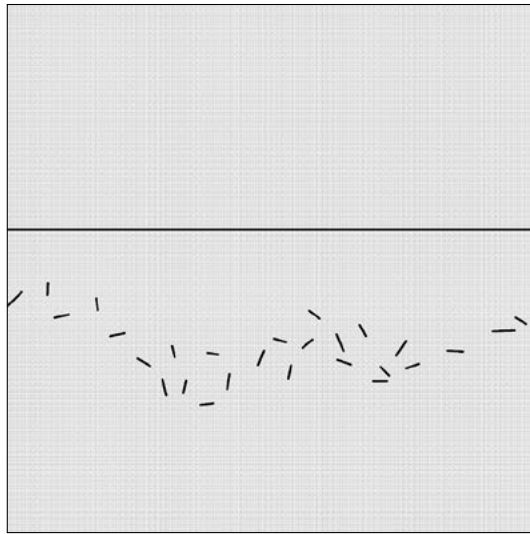

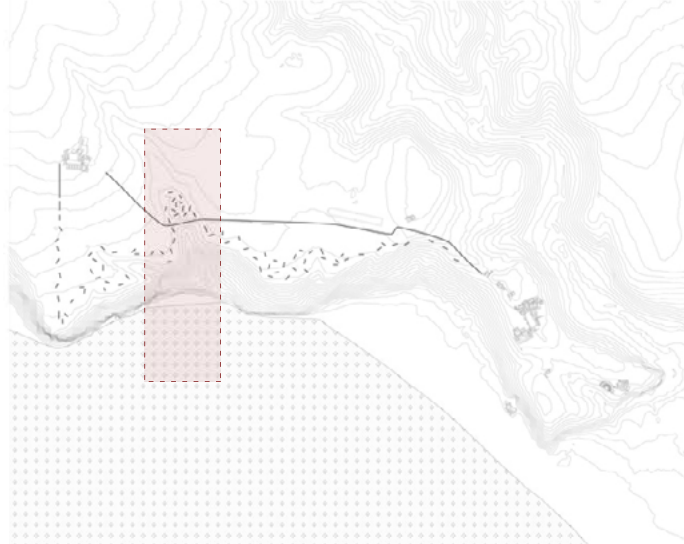
Υφιστάμενη και προτεινόμενη θέση αυτοκινητόδρομου

Χρόνος περιήγησης σε κάθε στάδιο της διαδρομής

Βασική προϋπόθεση κατά τον σχεδιασμό των μονοπατιών και την επιλογή της υλικότητας τους, υπήρξε η αναστρεψιμότητα των παρεμβάσεων και η μικρότερη δυνατή αλλοίωση στην εικόνα του τοπίου. Με την χρήση μεταλλικών διατομών εγκιβωτίζεται το χώμα, διατηρώντας την υφή του εδάφους, ενώ ταυτόχρονα το μέταλλο τρέχει κατά μήκος του μονοπατιού και λειτουργεί σαν οδηγός.

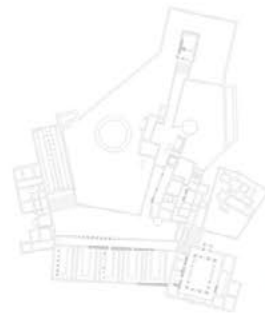

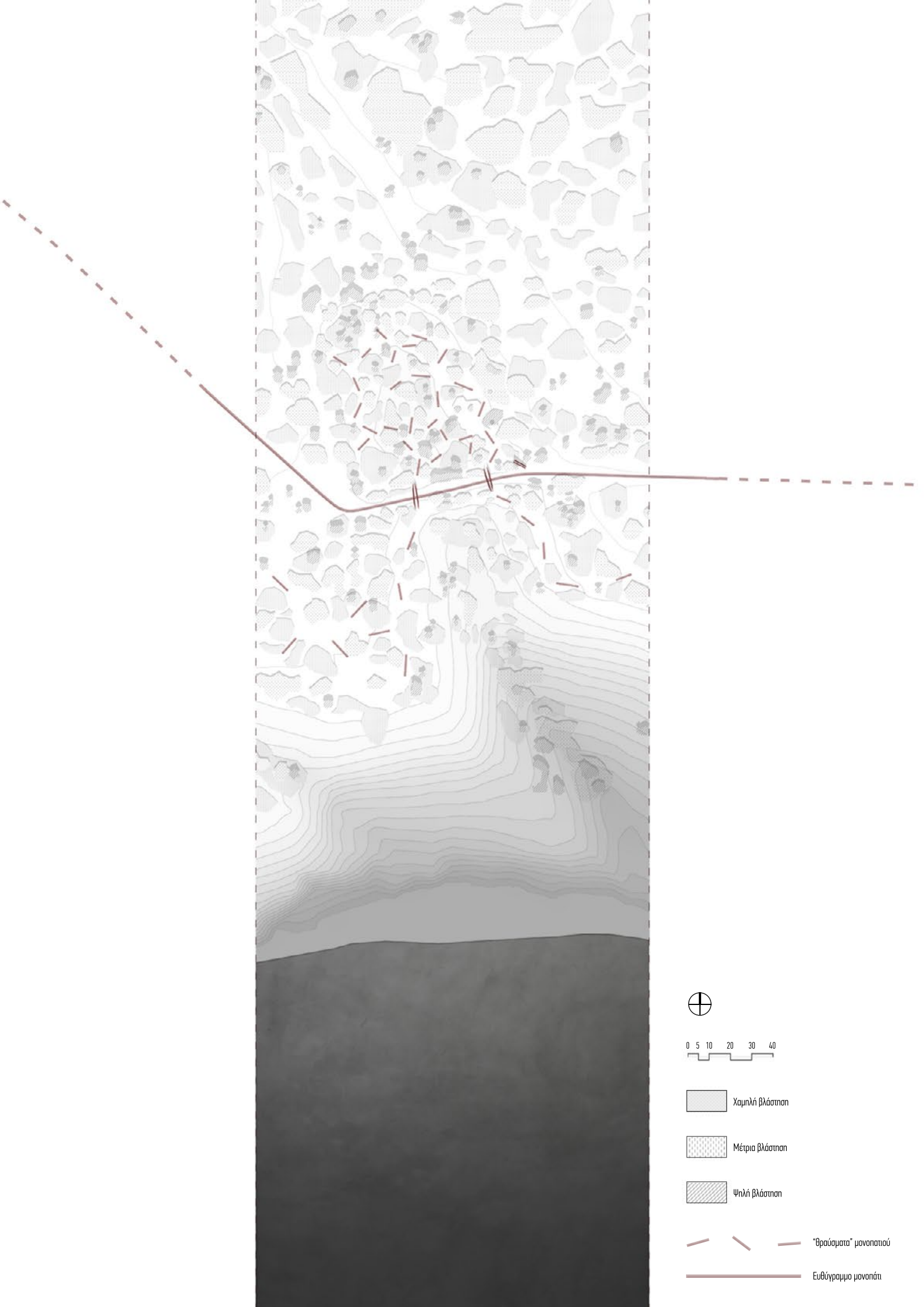
ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΕΙΣ

-

ΔΙΑΜΑΧΗ

Το στάδιο της διασταύρωσης των δύο μονοπατιών, είναι αυτό στο οποίο οι δύο θεότητες συγκρούονται. Πρόκειται για το μοναδικό σημείο συνάντησης των δύο διαδρομών, της απολλώνιας και της διονυσιακής, και γίνεται σε δύο επίπεδα, τόσο κυριολεκτικά -αφού αφορά το επίγειο και το υπόγειο-, όσο και μεταφορικά λόγω της ασυμβατότητας των δύο θεοτήτων. Στο πάνω επίπεδο, κατά την απολλώνια διαδρομή, έχουμε την απόλυτη καθαρότητα και ευκρίνεια. Ο επισκέπτης μπορεί σε αυτό το σημείο να σταθεί και να ατενίσει το ναό. Η μεταλλική εγκατάσταση δημιουργεί ένα κάδρο προς αυτόν, σηματοδοτώντας το φαινομενικό τέλος της διαδρομής και βοηθώντας στον προσανατολισμό του επισκέπτη. Ακριβώς κάτω από αυτό το σημείο, “βυθισμένη” πλέον στη γη, βρίσκεται η διονυσιακή διαδρομή. Το ευθύγραμμο μονοπάτι έχει αντικατασταθεί από πληθώρα θραυσμάτων τα οποία δημιουργούν σύγχυση και αποπροσανατολισμό στον επισκέπτη. Τέλος, η μεταλλική εγκατάσταση-πρόβολος έχει αντιστραφεί και υπό την μορφή σήραγγας οδηγεί το βλέμμα όχι σε κάποιο ναό, αλλά στην ίδια τη φύση. Στη θάλασσα, σε ένα δέντρο, στο φεγγάρι.

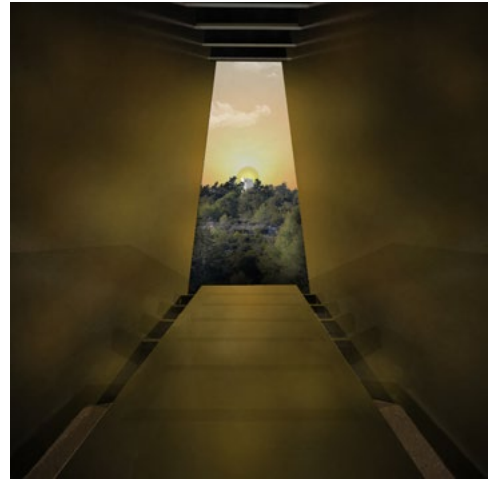
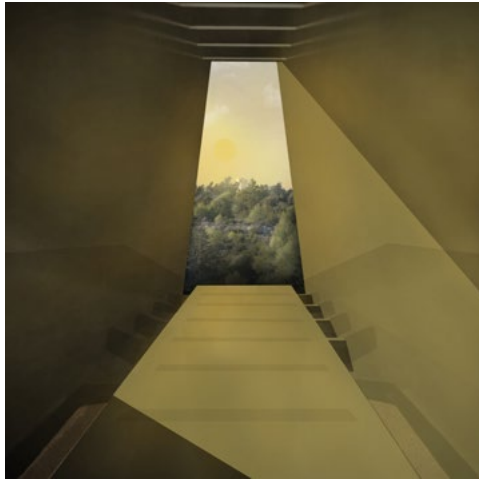
Χαμηλή βλάστηση

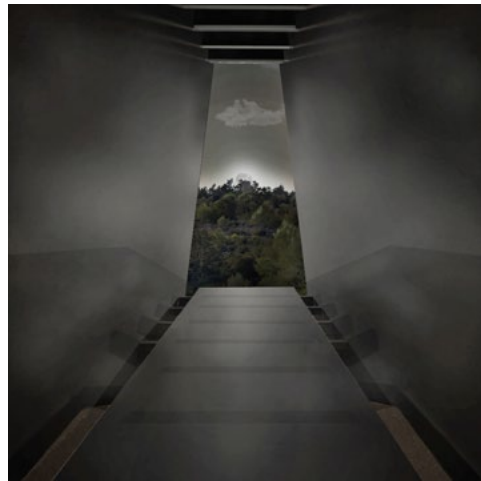
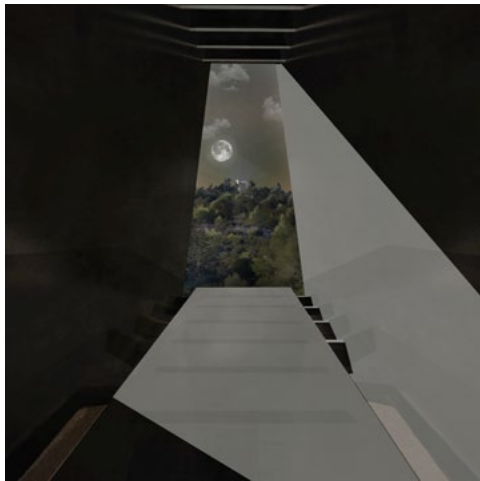
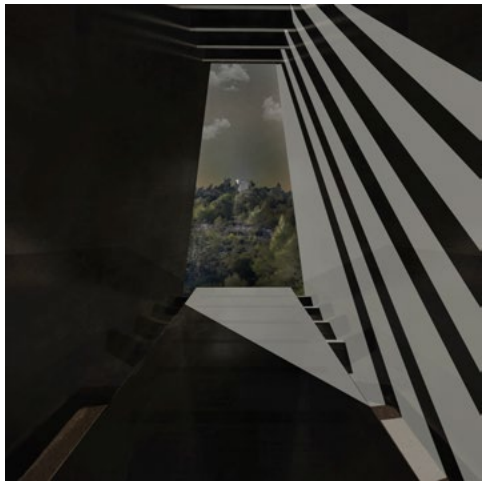
Μέτρια βλάστηση

Ψηλή βλάστηση

"Θραύσματα" μονοπατιού

Ευθύγραμμο μονοπάτι

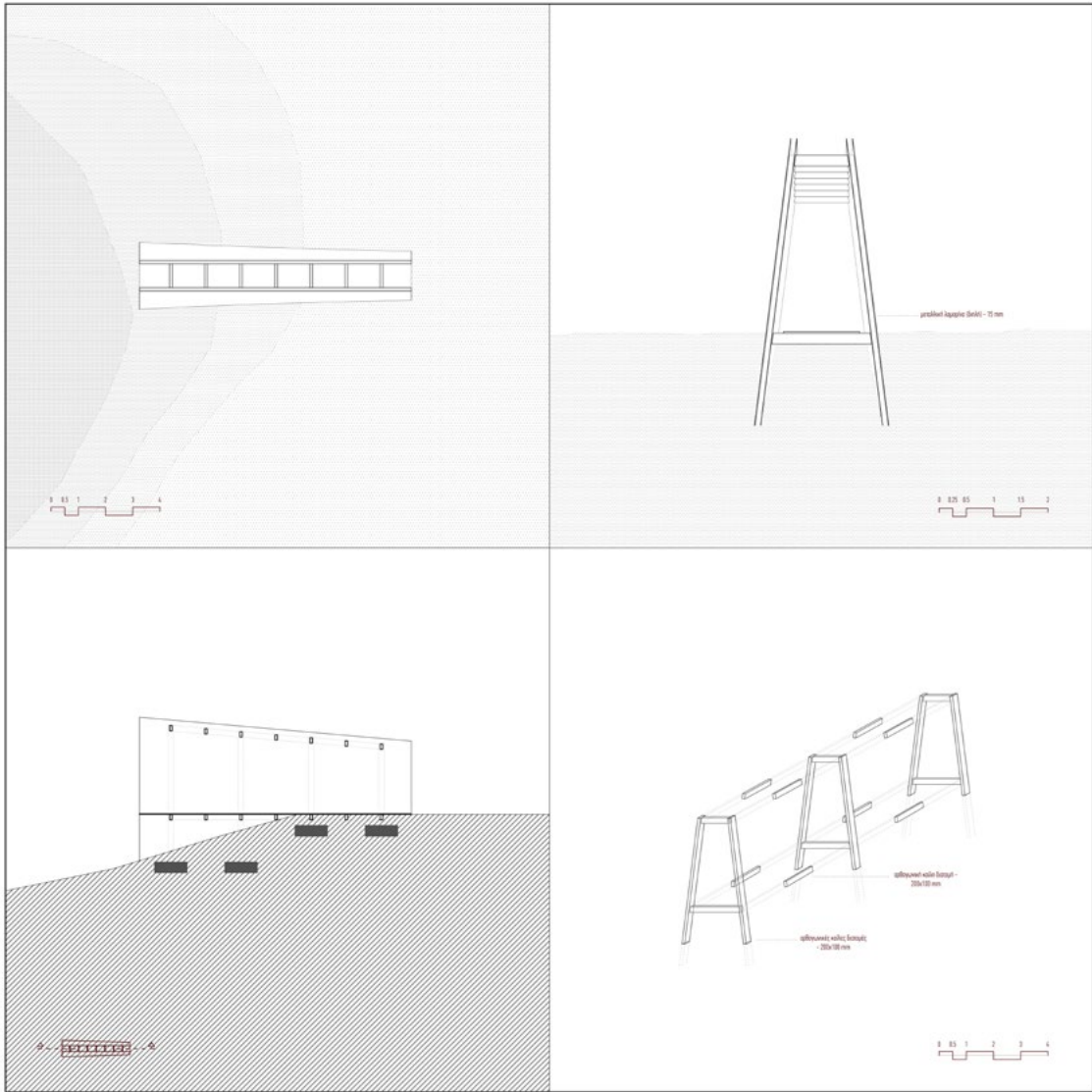

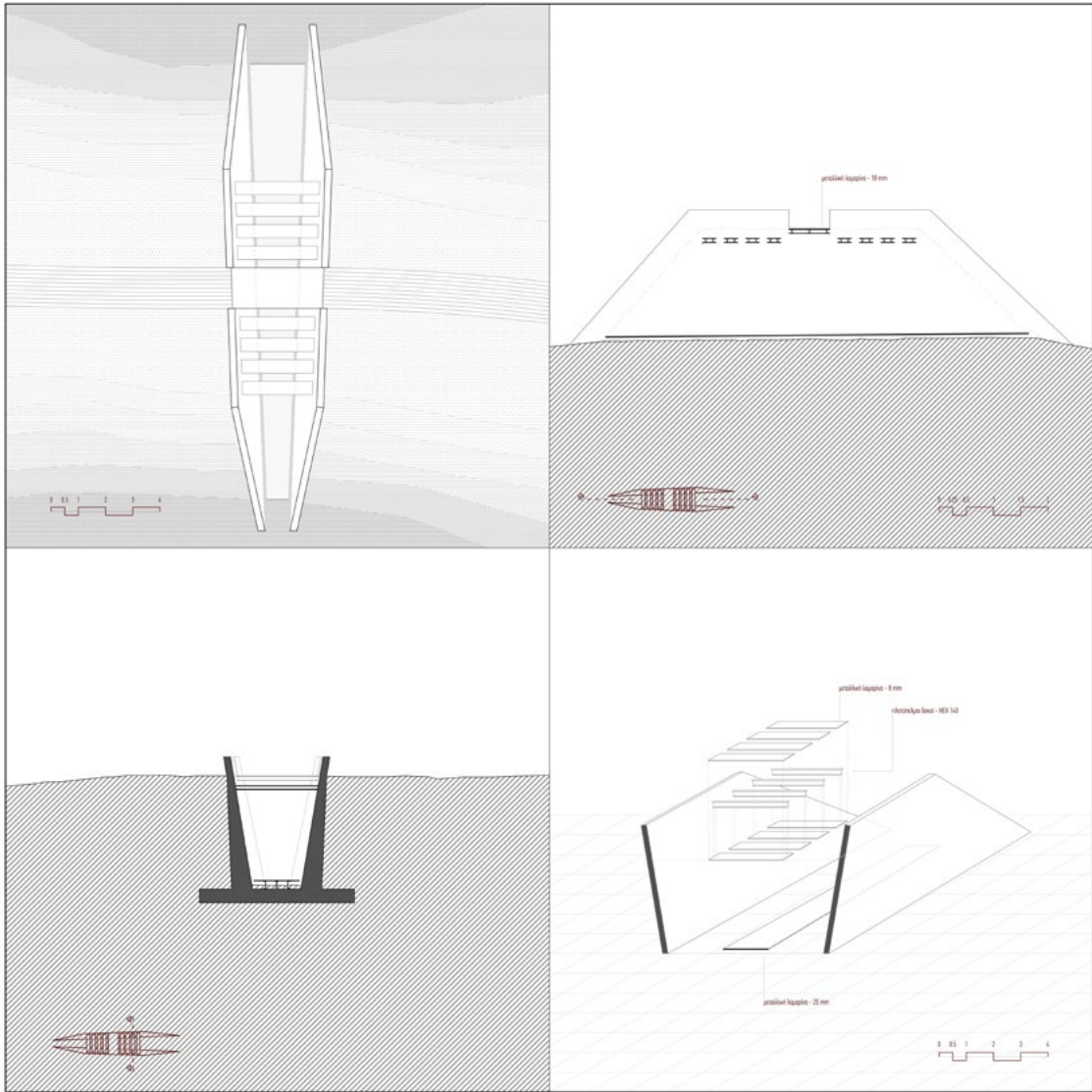

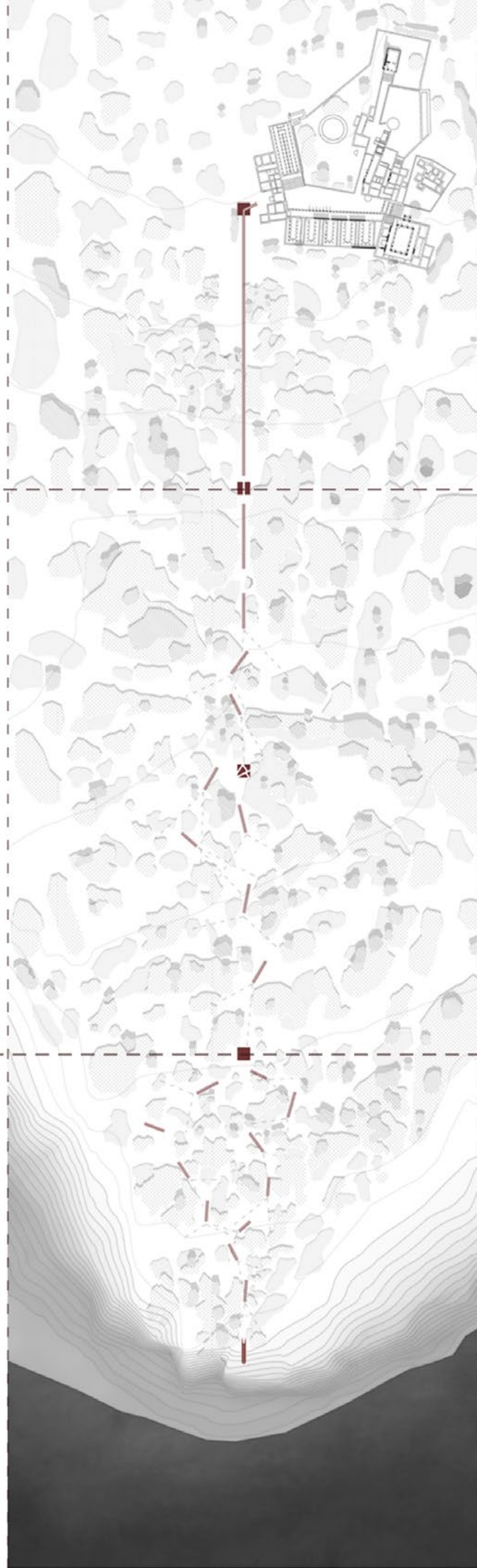

ΤΑΥΤΙΣΗ ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ
-
ΜΕΤΑΒΑΣΗ

Στο τελευταίο στάδιο της παρέμβασης, οι 2 διαδρομές ταυτίζονται και ο επισκέπτης μεταβαίνει σταδιακά από την «απολλώνια» στη «διονυσιακή» κατάσταση. Η μετάβαση μπορεί να γίνει κατανοητή αν την δούμε ως μια πορεία μεταξύ δύο πόλων. Από την μία ο ναός του Απόλλωνα και από την άλλη ο γκρεμός, ως διονυσιακό σύμβολο.

Η μετάβαση, η οποία πραγματοποιείται σε 3 στάδια, επιτυγχάνεται μέσω του ήχου που παράγεται από τις μεταλλικές εγκαταστάσεις, της κίνησης ανάμεσα σε αυτές και στα μονοπάτια και του βλέμματος. Ο επισκέπτης έχοντας φτάσει στο φαινομενικό τέρμα της διαδρομής του, δηλαδή το Ιερό του Απόλλωνα, αντιλαμβάνεται μέσω του ήχου πως η πορεία συνεχίζεται και έξω από τον ναό. Στο πρώτο από τα 3 στάδια, η πορεία παραμένει «απολλώνια». Τα ίχνη του μονοπατιού οδηγούν τον επισκέπτη, το βλέμμα είναι ευθύγραμμο και «ανοίγεται» στον ορίζοντα και η κίνηση μέσα από τις μεταλλικές ράβδους είναι ανεμπόδιστη, κάνοντας τον ήχο που παράγεται να ακούγεται αρμονικός. Στο δεύτερο στάδιο ωστόσο, η περιοχή είναι πλέον διεκδικήσιμη και από τις δύο θεότητες. Το μονοπάτι, σταδιακά, αρχίζει να διασπάται, η πορεία μέσα από τις ράβδους περιπλέκεται και το βλέμμα οδηγείται σε «αδιέξοδα», καθώς η βλάστηση πυκνώνει. Στο τελευταίο στάδιο όλα έχουν αντιστραφεί. Δεν υπάρχουν παρά μόνο θραύσματα μονοπατιών που αποπροσανατολίζουν τον επισκέπτη, ενώ το βλέμμα δεν μπορεί να απομακρυνθεί. Η κίνηση εντός των εγκαταστάσεων δεν ορίζεται πλέον από ανοίγματα μεταξύ των ράβδων και ο ήχος, από αρμονικός, φαντάζει πλέον μυσταγωγικός και μεθυστικός. Ο επισκέπτης οδηγείται, χωρίς να το καταλάβει, στην άκρη του γκρεμού, όπου μία τελευταία μεταλλική εγκατάσταση τον αφήνει να «αιωρείται» στο κενό. Όταν βρέχει, το νερό μαζεύεται και χύνεται στον γκρεμό κάτω από τα πόδια του, προσφέροντας με σχεδόν τρομακτικό τρόπο μια άποψη της κλίμακας του τοπίου. Το βλέμμα του επισκέπτη μετατρέπεται σε διονυσιακό καθώς το ένστικτο και η μέθη υπερκεράζουν τον ορθολογισμό και τη νηφαλιότητα.

 Χαμηλή βλάστηση

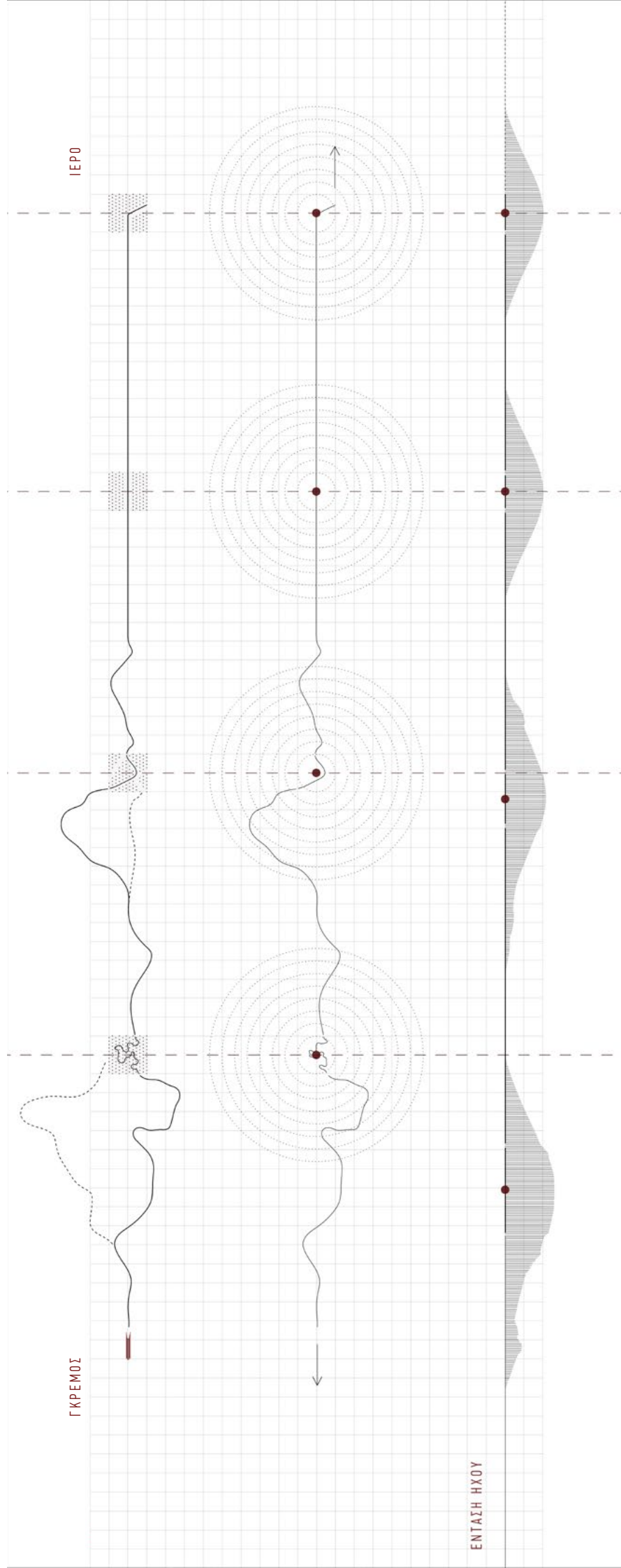
 Μέτρια βλάστηση

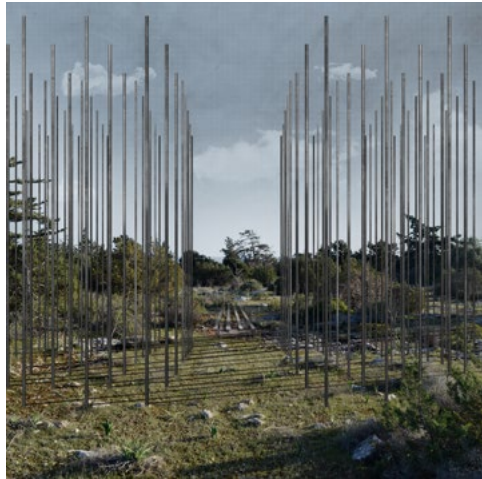
 Ψηλή βλάστηση

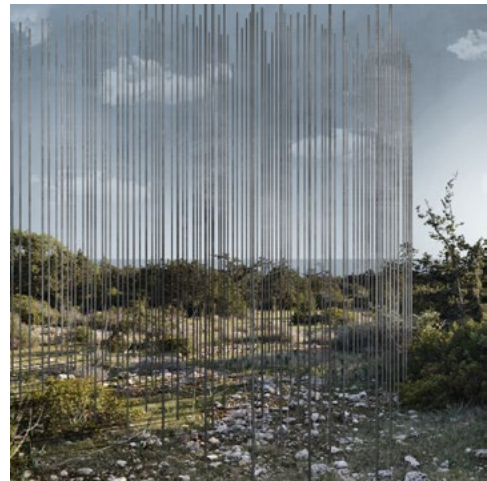
 "Θραύσματα" μονοπατιού

 Ευθύγραμμο μονοπάτι

 Εγκαταστάσεις με μεταλλικές ράβδους

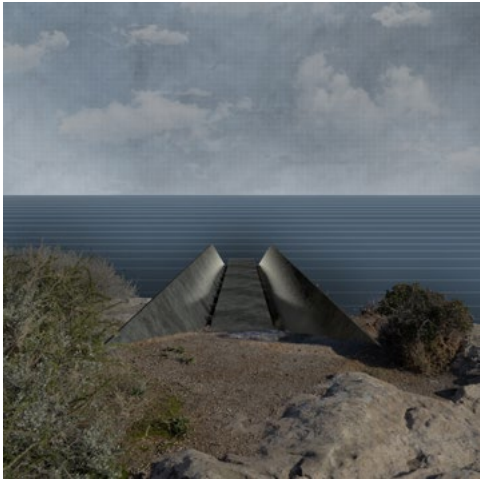

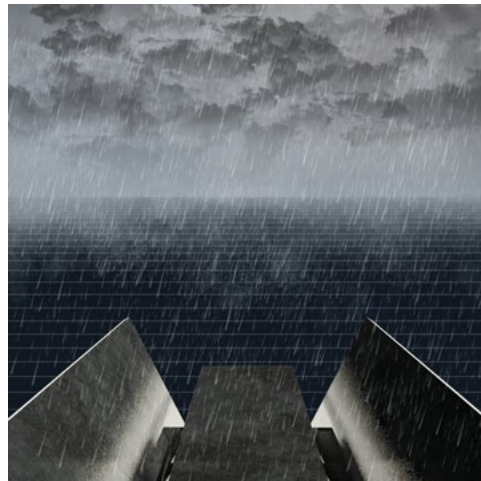
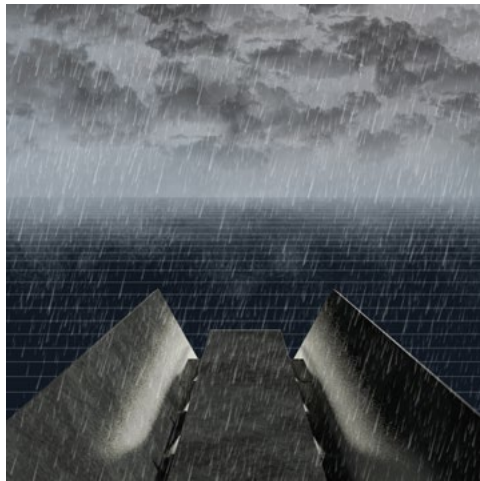

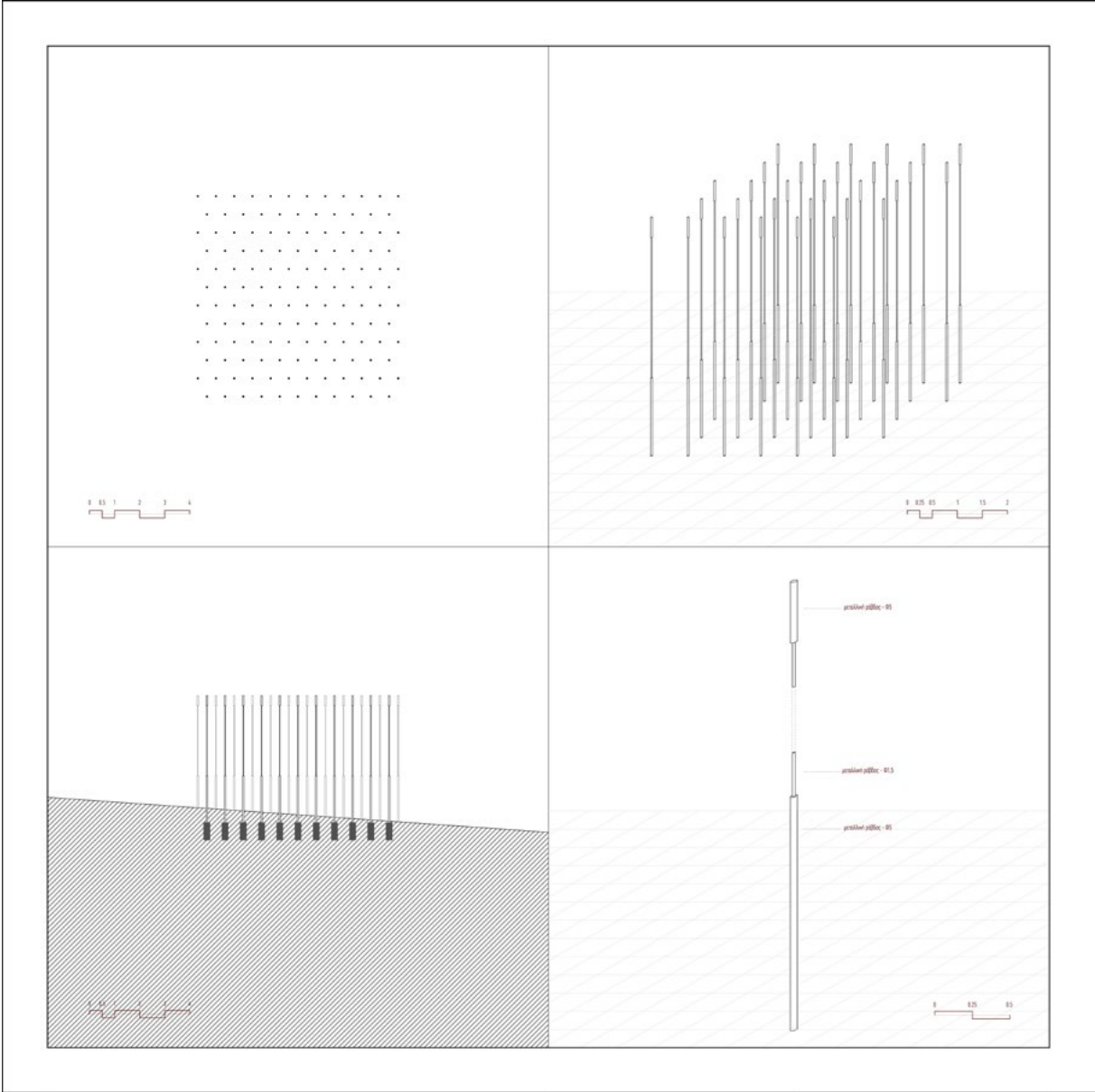

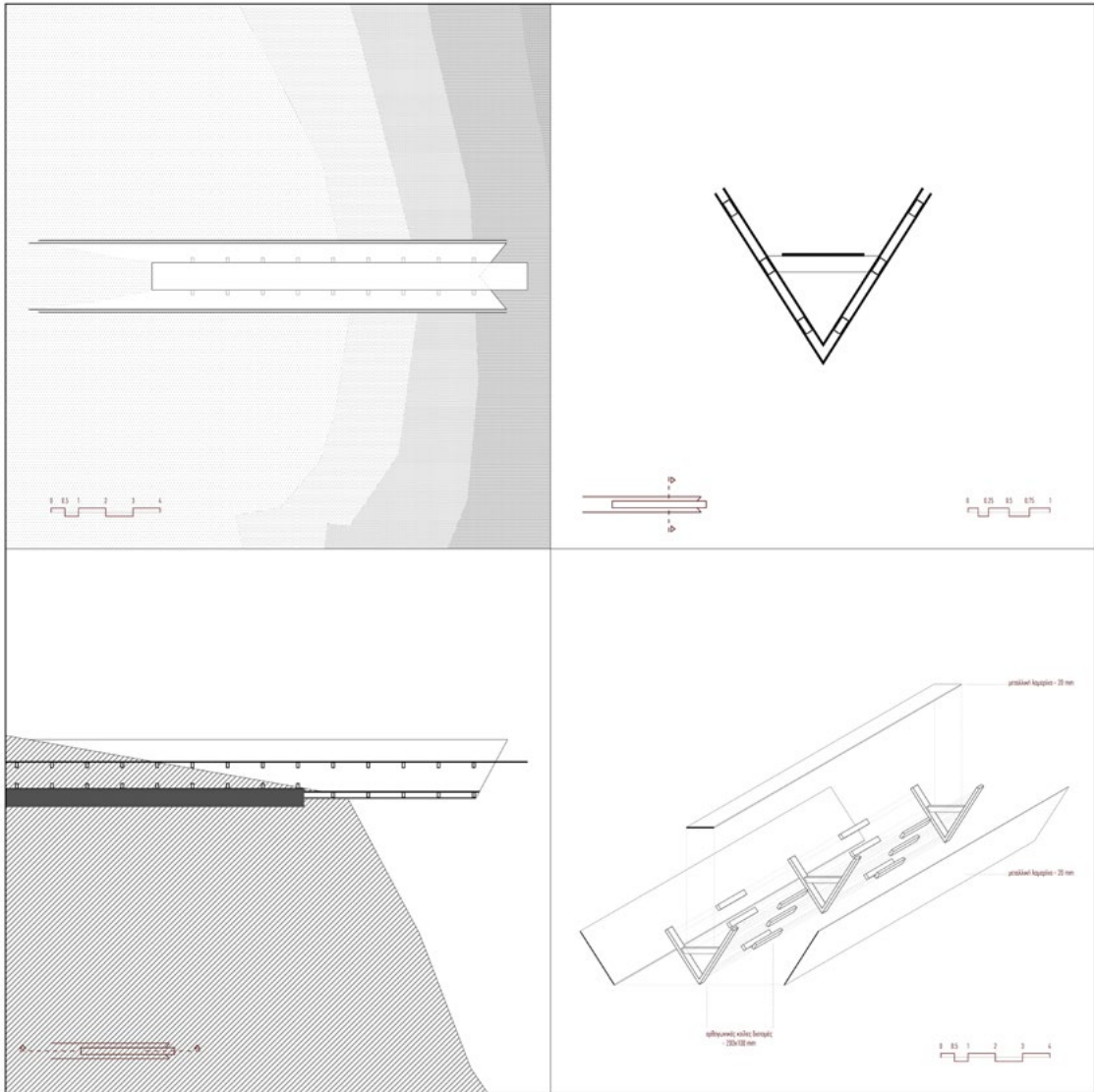

Scan with your camera

<https://www.youtube.com/watch?v=i4ZHBwj1GvM&t=54s>

